

HTML (ang. *HyperText Markup Language*) – jak sama nazwa wskazuje język złożony ze znaczników służący do tworzenia stron internetowych. Pozwala doskonale formatować treść oraz zarządzać strukturą całego dokumentu. Interpretowany jest po stronie klienta za pomocą przeglądarki internetowej (Opera, Firefox, Internet Explorer, Safari, itp.), co pozwala na swobodne używanie go na dowolnym systemie operacyjnym.

1. Pierwsza strona

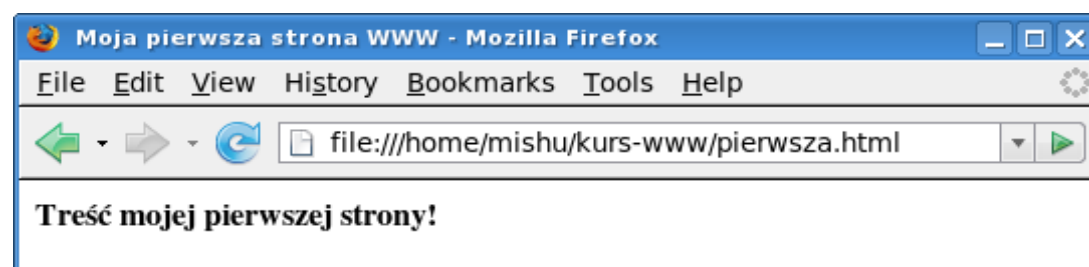
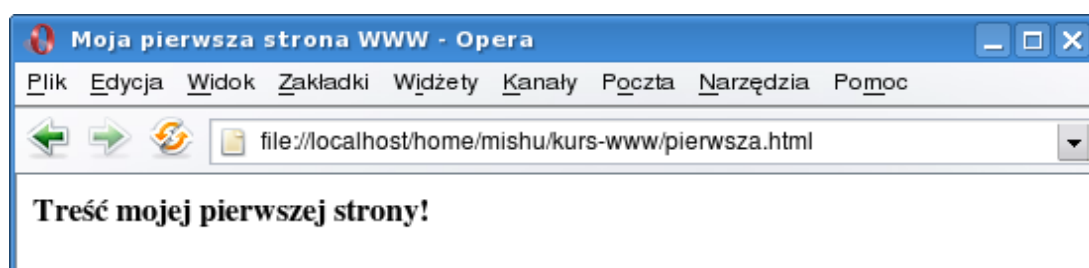
Aby utworzyć dokument HTML uruchamiamy dowolny edytor tekstowy (pod Windows – notatnik, pod Linux – vim/kwrite/gedit, itd.) i przepisujemy do niego następujący kod:

```
<html>
  <head>
    <title> Moja pierwsza strona WWW </title>
  </head>
  <body>

    Treść mojej pierwszej strony!

  </body>
</html>
```

Następnie przechodzimy do menu *Plik* → *Zapisz jako...* i wybieramy dokąd chcemy zapisać naszą stronę (nie ma to większego znaczenia) w miejsce nazwy pliku podajemy: *pierwsza.html* i typ pliku koniecznie zmieniamy na: *Wszystkie pliki*. Otwieramy teraz katalog do którego zapisaliśmy nasz pierwszy dokument HTML. Po otwarciu naszego dokumentu ukazać się nam powinien taki widok:

2. Struktura dokumentu HTML, pierwsze znaczniki

Każdy znacznik w języku HTML składa się z dwóch elementów: otwierającego - <połecenie> oraz zamykającego - </połecenie> (wyjątkiem są tutaj znaczniki, które nie były zakańczane w poprzednich standardach i zapisuje się je obecnie w postaci <połecenie />). Dzięki nim przeglądarka wie od kiedy zaczyna się treść będąca np. w dolnej ramce i kiedy się ona kończy. Przykładowo znacznik rozpoczynający tytuł okna będzie to <title>, następnie podamy wartość jaką temu tytułowi mamy nadać oraz znacznik zakańczający z dodanym jedynie znakiem ukośnika (*ang. slash*) to </title>.

Przyjrzyjmy się zatem kodowi naszej pierwszej strony. Widzimy, że nasz dokument podzielony jest na sekcje - całość objęta jest znacznikiem <html> (dokładniej rozpoczynającym <html> i zakańczającym </html>), który informuje przeglądarkę, że właśnie musi zinterpretować poniższą zawartość. Wewnątrz niego wyróżniamy podział na dwie części: <head> (*ang. głowa*) i <body> (*ang. ciało*), co oznacza kolejno wszystkie nagłówki informujące przeglądarkę o właściwościach strony oraz główną, widoczną dla nas treść. Jednym z utworzonych przez nas nagłówków jest umówiony już wcześniej tytuł strony, lecz aby całość działała poprawnie musimy określić jeszcze kodowanie naszego dokumentu, czyli poinformowanie przeglądarki w jaki sposób zapisaliśmy znaki specjalne (jakimi są chociażby polskie litery: ą, ę, ś, ć, ó, ...). Umieścimy zatem w nagłówkach (pomiędzy znacznikiem <head>) następującą linijkę:

```
<meta http-equiv="Content-type" content="text/html; charset=windows-1250" />
```

Znacznik ten nie jest zakańczany, ponieważ nadaje stronie właściwości przez swoje atrybuty (dokładniej omówione w następnej lekcji). Na razie ważne jest z niego tylko to, że informuje przeglądarkę o typie dokumentu, czyli text/html kodowane wg standardu windows-1250.

3. Swoboda i czystość kodu

Jak większość języków programowania czy formatowania, tak i HTML daje twórcy stron pełną swobodę w sposobie pisania kodu. Znaki białe (spacja, tabulacja, nowa linia) są po prostu pomijane, więc przejście do nowej linii wymaga od nas użycia specjalnego znacznika, jednak pozwala na zapisanie kodu strony jak tylko nam się podoba. Pierwszą stronę można równie dobrze zapisać w postaci poniższej, lecz chyba sami widzimy jak jest wygodniej...

```
<html><head><title>Moja pierwsza strona WWW </title></head><body>Treść mojej pierwszej strony!</body></html>
```